

MAMY PRZYJEMNOŚĆ PRZEDSTAWIĆ PAŃSTWU NAJNOWSZE WYDANIE KSP TAX NEWS, W KTÓRYM OPISUJEMY WYBRANE ORZECZENIA I INTERPRETACJE WYDANE LUB OPUBLIKOWANE W KWIETNIU 2018 R. MAMY NADZIEJĘ, ŻE NASZA PUBLIKACJA SPOTKA SIĘ Z PAŃSTWA ZAINTERESOWANIEM.

Rozpoczęcie użytkowania nieruchomości przez podatnika w ramach własnych czynności opodatkowanych VAT stanowi jej pierwsze zasiedlenie.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 5 kwietnia 2018 r. (0112-KDIL2-1.4012.39.2018.2.MK) określił przesłanki zwolnienia z VAT planowanej dostawy budowli w postaci parkingu.

Spółka wystąpiła o interpretację indywidualną w zakresie podatku od towarów i usług wskazując, że zamierza dokonać sprzedaży obiektu w postaci działki oraz części parkingu. W związku z powyższym zadano pytanie, czy taka sprzedaż będzie objęta zwolnieniem z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT. Organ przedstawił przesłanki konieczne do skorzystania z takiego zwolnienia wskazując, że sprzedaż nie może nastąpić w ramach pierwszego zasiedlenia, od momentu pierwszego zasiedlenia do chwili planowanej sprzedaży upłynąć musi okres dłuższy niż 2 lata, a podatnik nie może ponieść względem obiektu podlegającego sprzedaży wydatków na ulepszenia w wysokości przewyższającej 30% jego wartości początkowej. Zdaniem Organu planowana dostawa parkingu nie będzie dokonana w ramach pierwszego zasiedlenia, gdyż to miało miejsce wraz z decyzją powiatowego inspektora nadzoru budowlanego o użytkowaniu i faktycznym rozpoczęciem korzystania ze wskazanej budowli. Dodatkowo, od pierwszego zasiedlenia do momentu planowanej sprzedaży upłynął okres dłuższy niż 2 lata, a wydatki na ulepszenie nie były ponoszone w wysokości wyższej niż 30% wartości początkowej parkingu. W konsekwencji powyższego, Organ uznał, iż zostały spełnione warunki do zastosowania zwolnienia planowanej sprzedaży od podatku VAT. Co więcej, z analogicznego zwolnienia korzystać będzie również dostawa gruntu, na którym posadowiony jest parking.

EKSPERT

Elżbieta Lis

doradca podatkowy
T: +48 32 731 68 58
E: elzbieta.lis@ksplegal.pl

Do tej pory prawo do skorzystania przez podatnika ze zwolnienia VAT dla dostawy budowli ograniczane było przez fiskusa za sprawą restrykcyjnej wykładni pojęcia „pierwszego zasiedlenia”. Organy podatkowe przedstawiały stanowisko, zgodnie z którym pierwsze zasiedlenie ma miejsce jedynie w przypadku udostępnienia budowli osobom trzecim w drodze czynności opodatkowanej, np. wynajmu lub sprzedaży. Przyjęcie w danej sprawie przez organ podatkowy poglądu, wedle którego pierwsze zasiedlenie ma miejsce również w przypadku rozpoczęcia użytkowania budowli na potrzeby własnej działalności gospodarczej, zapowiada możliwość ugruntowania nowej wykładni spornego pojęcia. Zmiana taka podyktowana jest wpływem orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości (m.in. sprawa C-308/16), gdzie podkreślano, że „pierwsze zasiedlenie” budynku oznacza moment oddania budynku do używania, kiedy to budynek staje się przedmiotem konsumpcji. W ślad za wyrokami TSUE, NSA potwierdził już wcześniej taką wykładnię (sygn. I FSK 382/14), wskazując, iż ww. pojęcie należy rozumieć szeroko jako „pierwsze zajęcie/używanie budynku”. Nowy sposób interpretacji prezentowany przez organy podatkowe ułatwi skorzystanie z przedmiotowego zwolnienia, gdyż dla spełnienia przesłanki pierwszego zasiedlenia przez podatnika wystarczającym będzie rozpoczęcie użytkowania nieruchomości przez podatnika w ramach jego własnych czynności opodatkowanych.

Podatek CIT

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 19 kwietnia 2018 (I SA/GI 206/18) wymienił przesłanki uprawniające podatnika do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na zorganizowanie jubileuszu połączonego z konferencją i częścią artystyczną.

Spółka wystąpiła o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów CIT w związku ze zorganizowanym przez nią 25-leciem działalności (Spółka poniosła koszty organizacji imprezy, m.in. wynajem hotelu, koszty nagłośnienia oraz koszty występów artystycznych). Spółka zwróciła się do organu z pytaniem, czy wydatki na zorganizowanie jubileuszu stanowią koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy o CIT. Zdaniem Organu jakkolwiek w trakcie obchodów 25-lecia Spółki istniała możliwość wymiany poglądów, doświadczeń związanych z danym rynkiem przez klientów, odbiorców oraz producentów, a także odbyły się prelekcje prowadzone przez członków zarządu, pracowników i przedstawicieli firm zewnętrznych dot. przepisów antysmogowych, to jednak część ta została zdaniem Organu zdominowana przez część konsumpcyjno-organizacyjną i rozrywkową. Do powyższego stanowiska organu przychylił się WSA w Gliwicach, który dodatkowo podniósł, że nie została spełniona przesłanka z art. 15 ust. 1 CIT, a co za tym idzie, organizacja 25-lecia nie przyczyniła się do osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, lecz miała charakter reprezentacyjny, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 28 CIT.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 17 kwietnia 2018 (II FSK 989/16) wskazał, że w związku z organizacją przez pracodawcę konkursu, nagrody uzyskiwane przez pracowników oraz zleceniobiorców podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym. Natomiast nagrody wygrane przez przedsiębiorców należy zaklasyfikować jako przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej.

Spółka wystąpiła o wydanie interpretacji indywidualnej wskazując, że prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której świadczy usługi leasingu. W celu osiągnięcia jak najlepszych wyników sprzedażowych Spółka zatrudniała pracowników etatowych oraz współpracowała z osobami fizycznymi działającymi na jej rzecz w oparciu o umowę zlecenie, jak również będącymi przedsiębiorcami. W celu zwiększenia wyników sprzedaży Spółka organizowała konkursy motywacyjne skierowane równocześnie do wszystkich wymienionych grup osób. Zdaniem Spółki, od wygranej w konkursie powinna być potrącać zryczałtowany podatek dochodowy w wysokości 10% wysokości wygranej. Rozpoznając sprawę NSA, wskazał, że w przedmiotowej sprawie zryczałtowanemu podatkowi w wysokości 10% podlegały tylko nagrody uzyskiwane przez pracowników oraz zleceniobiorców. Natomiast przedsiębiorca, który prowadził działalność gospodarczą i w ramach tej działalności brał udział w konkursie, w którym wygrał nagrodę, powinien opodatkować ją jako przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 24 kwietnia 2018 roku (III SA/Wa 1681/17) uznał, że w przypadku transakcji takich jak kredyt, depozyt czy gwarancja, wysokość progu transakcyjnego na potrzeby sporządzania dokumentacji cen transferowych (art. 9a ust. 1d ustawy o CIT) jest ustalana jako suma części kapitałowej, odsetek, prowizji oraz innych opłat wynikających z transakcji.

Bank wystąpił o udzielenie interpretacji indywidualnej zadając pytanie dotyczące sposobu rozumienia pojęcia „wartość transakcji” użytego w art. 9a ust. 1d ustawy o CIT w przypadku transakcji kredytu, depozytu czy gwarancji. Spółka zajęła stanowisko, że w tego typu transakcjach wartość transakcji powinna być rozumiana jako suma odsetek, prowizji i innych opłat, z wyłączeniem części kapitałowej transakcji. WSA wskazał, że w analizowanym przepisie ustawodawca posłużył się pojęciem transakcji w rozumieniu szerokim. Należy pod nim rozumieć

wszelkiego rodzaju operacje dokonywane pomiędzy podmiotami powiązаныmi. Zatem w zakresie tego pojęcia mieści się całość przepływów pieniężnych otrzymywanych w związku z umową kredytu, depozytu i gwarancji. Dokumentacja podatkowa ma bowiem umożliwić organom podatkowym ocenę rynkowości cen stosowanych w transakcjach pomiędzy podmiotami powiązаныmi. W przypadku kredytu, depozytu czy gwarancji wynagrodzeniem w rzeczywistości są co do zasady odsetki, prowizje i inne opłaty ustalone w tego typu transakcjach. Jednak w art. 9a ust. 2 ustawy o CIT ustawodawca wskazał na łączną kwotę wynikającą z umowy lub rzeczywiście zapłaconą w danym roku podatkowym. Zatem w przepisie tym nie chodzi wyłącznie o wynagrodzenie wypłacone w związku z transakcją.

W wyroku z 12 kwietnia 2018 r. (I SA/Łd 178/18) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi orzekł, że odszkodowanie otrzymane przez przedsiębiorcę strefowego nie jest zwolnione z podatku na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o CIT.

Spółka wystąpiła z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, w którym zadała pytanie, czy odszkodowanie uzyskane od ubezpieczyciela z tytułu utraconego zysku w związku z przerwą w działalności produkcyjnej objętej zezwoleniem stanowi dochód Spółki związany z działalnością strefową zwolniony z CIT zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o CIT. Zdaniem Spółki odszkodowanie to stanowi dochód podlegający zwolnieniu jako uzyskany z działalności prowadzonej na terenie Specjalnej Strefy Ekonomicznej (SSE). Stanowiska Spółki nie podzielił Organ oraz NSA, wskazując, że art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o CIT stanowi, że zwolnienie przysługuje podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności prowadzonej na terenie strefy. W ocenie NSA odszkodowanie przyznane Spółce stanowi rekompensatę za zdarzenie losowe i nie jest związane z prowadzoną działalnością gospodarczą na terenie SSE i jako takie nie podlega zwolnieniu podatkowemu.

Podatek PIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26 kwietnia 2018 r. (II FSK 1082/16) wskazał, że pokrywanie przez pracodawcę kosztów wyżywienia w wysokości przekraczającej limit diet podczas podróży służbowej stanowi dla pracowników przychód podlegający opodatkowaniu.

W przedmiotowej sprawie Spółka wystąpiła o interpretację w zakresie PIT i wskazała, że zamierza wprowadzić system rozliczania kosztów wyżywienia pracownika przebywającego w podróży służbowej krajowej i zagranicznej, w którym Spółka pokrywać będzie pełne koszty wyżywienia na podstawie przedstawionych faktur. W związku z powyższym zadano pytanie, czy nadwyżkę kosztów wyżywienia ponad diety wynikające z rozporządzenia Ministra Pracy z dnia 29 stycznia 2013 r. należy opodatkować PIT. Spółka wyraziła zdanie, iż pełna kwota wyżywienia będzie korzystać ze zwolnienia z podatku, z czym nie zgodził się Organ. Spór został rozstrzygnięty przez NSA, który zaznaczył, że ryczałtowe określenie kosztów wyżywienia pracownika wynikające z ww. rozporządzenia oznacza, że jedynie do tej wysokości jest możliwe zwolnienie z PIT przysporzenia osiągniętego przez pracownika. Zatem jeśli koszty wyżywienia były wyższe, nadwyżka powinna być traktowana jako przychód pracownika, od którego należało pobrać zaliczkę na podatek dochodowy.

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt.

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 59

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Elżbieta Lis

Partner

T: +48 32 731 68 58

E: elzbieta.lis@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 150

40-101 Katowice

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.ksplegal.pl

www.taxblog.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2017 Wszystkie prawa zastrzeżone